

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXXXVI.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

quitate pro Chiliafmo produci solent, plenius satisfecit Doctissimus Clarissimi Wolfii Dialogus hac de materiâ conscriptus, quem utrumque Tractatum hisce adjungere, & ex iis, quæ forte hic nondum ex voto expedita videantur, supplere haud abs re fuerit.

CXXXVI. Ultimo loco restat in Animadversione expendendus numerus LIX. ubi contradictionis arguitur Dominus Præceptor, quod ex Apocalypsi & Daniele Chiliafmas fortissime constringi posse docuerit; antea vero, ut Chiliafmo melius contradicere posset, Apocalypseos auctoritatem elevare conatus fuerit. At posterius per maximam calumniam ipsi imputatur, ut in præcedentibus ostensum est, unde nulla amplius erit contradictio. Ne autem vanum esse putent Chiliafmas, quod liber Danielis & Apocalypseos, ad quos imprimis provocare solent, Chiliafasticam tamen sententiam omnium fortissime constringere dicamus, expendant (1) Quod in Apocalypsi c. xx. de nullis integris Martyribus agat Apostolus, sed de illorum tantum animabus, cum solas animas viderit, ut aperte ostensum est. Hinc Martyribus resurrectionem carnis attribuire non potest. Nec eam potest ipsorum animabus tribuere, cum illæ hujus non sint capaces. (2) Quod diabolo in ligatione non omnis dicatur adimi potentia; sed tantum potentia seducendi gentes, Mansura itaq; hoc modo omnia cætera mala essent in regno chiliafatico, quæ per diabolum Ecclesiæ inferri possunt, ubi illa à persecutionibus immunis est, quod nequaquam concedent Chiliafmas. (3) Quod illi qui regnarunt per M. annos v.8. dicantur adhuc à Goge & Magoge denuo perfectiones passuri, quod ex connexionione manifestum est; Iidem enim qui per ligationem Satanæ ad regnum & felicitatem perveniunt, per ejusdem utique solutionem

v. 8. novis denuo persecutionibus exponuntur. At neque hoc concedent Chiliastæ de iis qui v. 4. memorantur, volunt enim hos omnes ad Ecclesiam supernam pervenire, & ibi præmium accipere illius quod non adoraverint bestiam &c. (4) Hoc modo nullam quoque fore Ecclesiam in terris per hosce M. annos, cum Apostolus eos saltem regnatos dicat, qui in resurrectione primâ resurrexerunt, non dissimulaturus quoque cæteros, si præter eos alii quoque regnassent. (5) Quod juxta ipsos Caput xx. sequatur tempore post Cap. xix. adeoque & resurrectio prima collocanda sit post pugnam illam Apoc. xix. ii. Ad illam autem pugnam illos quoq; qui in resurrectione primâ resurrexerunt, se armaturos volunt Chiliastæ, vocant enim pugnam hanc judicium illud vivorum & mortuorum, ad quod Christus cum sanctis suis venturus sit. Ante pugnam itaque resurgere debuerunt, adeoq; cap. xx. locandum erit ante cap. xix. quod tamen totis viribus negant. (6) Quod D. Animadvertentis Uxor in Glaubensgespr. p. 837. Verba Apoc. xx. 4. Dabatur illis judicium, trahat ad judicium vivorum & mortuorum in adventu Christi habendum: Verba sunt: Da (wenn die Stühle Apoc. xx. 4. werden gesetzt werden werden) werden wir über die Welt und über die Engel richten/und das ist der Tag/ an welchem du richten wirst die Lebendigen und die Todten. Wenn aber die 1000. Jahr vollendet sind/ so werden nicht Stühle stehen/ sondern ein weißer Stuhl &c. Jam autem judicium illud vivorum & mortuorum explicatur à Chiliastis de pugna in Harmageddone & eâ quæ describitur Apoc. xix. ii. ut in ipsorum Hypothesisibus ostensum fuit. Ergo pugna hæc parallela erit cum c. xx. 4. Totum vero c. xx. subjungi tamen volunt capiti xix, ut ligatio Satanæ sequatur detrusionem besti-

bestiæ in lacum sulphureum ; illam vero resurrectio
 martyrum & quæ c. xx. dicuntur. Ergo iudicium
 vivorum & mortuorum erit ante detrusionem bestiæ
 in lacum per Apoc. xix. 11. Idem vero etiam post hanc
 detrusionem concipiendum est, per Apoc. xx. 4. Quod
 est absurdum & contradictorium. Absurdæ igitur e-
 runt etiam hypotheses eo nos deducentes. (7) Quod in-
 signem quoque numerum impiorum initio M. anno-
 rum resurgere velint Chiliastæ, & quidem præcipuos
 eorum. At Apocalypsis dicit: Cæteri mortui (illis
 scilicet qui bestiam non adorabunt &c. exceptis) non
 resurrexerunt, donec consummarentur M. anni. A-
 perte itaque Chiliastis, si explicatio chiliastica resurre-
 ctionis primæ locum hic habere ponatur, contradi-
 cit Apostolus, aut concedendum erit, illos extre-
 me impios pertinere quoque ad eos qui memo-
 rantur vers. 4. Quod est absurdissimum. Plura
 huiusmodi argumentorum addi possent, nisi ea quæ
 adducta sunt satis manifesto Chiliastarum absurditates
 jam evincerent. Redeant itaq; prius in gratiam cum
 Apocalypsi, antequam eam nobis opponant.

CXXXVII. Transeundum nunc etiam erit ad
 Danielem, ut pateat illum non minus à Chiliastica do-
 ctrinæ portentis plane abhorrere. Sit enim ex Cap. II.
 44. hoc argumentum : Regnum Messiaë l. c. descri-
 ptum est æternum : Regnum Chiliasticum M. annos
 saltem durabit. Ergo Regnum Messiaë non est Chilia-
 sticum. Excipitur vocem textus authentici *Olam* de-
 signare etiam tempus finitum : Respondeo, illud h. l.
 fieri non posse, nam (1) Angelus Gabriel Luc. l. 33.
 verba hæc ita explicat : Regni ejus non erit finis (2)
 Regnum hoc æternum dicitur in respectu & oppositio-
 ne cæterorum quatuor regnorum, ut apertum est ex
 v. 44.